

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120201351
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4120201351.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88, Nitra, pracovisko Zlaté Moravce, dieťa rodičov: matka D. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. G. č. XXX, zastúpená JUDr. Vlastou Suchanovou, advokátkou, so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32 a otec I. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., Y. XXX/XX, zastúpený Advokátska kancelária NIKU & partners, s. r. o., so sídlom Bratislava, Prokopa Veľkého 51, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 10. júna 2020 č. k. 11P/21/2020-89 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa úpravy styku otca s maloletou G., nar. XX. XX. XXXX **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletú G. R., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na jej výživu výživným v sume 200 eur mesačne, od 01. 06. 2020, k rukám matky, vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred. Ďalším výrokom rozhodnutia upravil styk otca s maloletou dcérou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou G. každý páry týždeň v príslušnom kalendárnom roku v utorok od 16.30 hod. do 18.30 hod. a vo štvrtok od 16.30 hod. do 18.30 hod., každý páry týždeň v nedeľu od 16.30 hod. do 19.30 hod. a každý nepáry týždeň v príslušnom kalendárnom roku v pondelok od 16.30 hod. do 18.30 hod., v stredu od 16.30 hod. do 18.30 hod. a v piatok od 16.30 hod. do 18.30 hod., pričom prvé tri stretnutia otca s dieťaťom budú realizované za prítomnosti matky maloletého dieťaťa a ďalšie stretnutia otca s maloletým dieťaťom budú realizované bez prítomnosti matky maloletého dieťaťa. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť, dieťa v určenom čase pred miestom bydliska dieťaťa odovzdať otcovi a v určenom čase maloleté dieťa pred miestom bydliska dieťaťa prevziať od otca späť. Otec je povinný maloleté dieťa v určenom čase pred miestom bydliska dieťaťa prevziať od matky a v určenom čase maloleté dieťa pred miestom bydliska dieťaťa odovzdať matke späť. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 25 ods. 2, 4, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine. Uviedol, že Okresnému súdu Nitra bol dňa 28. 01. 2020 doručený návrh matky dieťaťa, ktorým matka požadovala zveriť maloletú G. R., nar. XX. XX. XXXX do jej osobnej starostlivosti s tým, že bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a otec dieťaťa bude povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa mesačne v sume 200 eur, počnúc 01. 10. 2019. Žiadala, aby bol otec oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý pondelok a štvrtok v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. za jej

prítomnosti. Poukázala na stav, že s otcom maloletého dieťaťa žili v jednej spoločnej domácnosti v F. I., I. XXXX/X v byte č. X, ktorý vlastnícky patrí rodičom otca maloletej. V dôsledku vzájomných nezhôd ona bola nútená s maloletou opustiť spoločnú domácnosť a k opusteniu spoločnej domácnosti ju vyzval otec dieťaťa, na čo ona reagovala tak, že spoločnú domácnosť opustila a od októbra 2019 býva spolu s maloletou u jej rodičov. Poukázala na to, že od začiatku mala záujem dohodnúť sa s otcom dieťaťa na UPP ohľadom maloletej, avšak otec dieťaťa neustále nemal čas tomuto sa venovať. Poukázala na výdavky na strane maloletej ako plienky, mlieko, stravu, ošatenie, hračky, poistenie, zariadenie pre maloletú. Zdôraznila stav poberania rodičovského príspevku vo výške 220,70 eura a Pnd 24,34 eura mesačne. Taktiež poukázala na výdavky súvisiace s bývaním u jej rodičov, ako aj jej osobné výdavky na stavebné sporenie, hygienu, stravu, oblečenie. Uviedla, že jej príjem pozostáva len z rodičovského príspevku a nad rámec neho jej vypomáhajú jej rodičia. Uviedla, že jej nie je známy príjem otca dieťaťa, ale vie, že jeho osobné majetkové pomery mu umožňujú platiť na maloletú výživné 200 eur mesačne. Poukázala na to, že stretávanie otca s maloletou G. prebieha za jej prítomnosti a ona sa snaží otcovi maloletej vychádzať v ústrety, aby si budoval vzťah s maloletou. V danej právnej veci mal súd prvej inštancie za to, že obaja rodičia maloletého dieťaťa sú nositeľmi rodičovských práv a povinností a ich právom a súčasne aj povinnosťou je podieľať sa na výchove i výžive maloletej dcéry. Otázka zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky dieťaťa nebola medzi rodičmi dieťaťa sporná. Zo strany matky dieťaťa neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali stav nezveriť maloletú G. práve matke dieťaťa. Ide o dieťa, ktoré je vo veku 2 rokov a je prirodzene na matku naviazané. Separачný proces ohľadom naviazania na matku dieťaťa u maloletej ešte ukončený nie je. Matka dieťaťa sa riadne o dieťa stará. V jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Zabezpečuje odôvodnené potreby maloletej a s maloletou býva u jej rodičov, kde majú vytvorené vhodné podmienky na bývanie, ktoré nespochybnil ani otec maloletej. Matka má momentálne príjem z rodičovského príspevku v rozsahu 370 eur mesačne a poberá Pnd 24,95 eura mesačne. Iný príjem nemá. Je slobodná, má jednu vyživovaciu povinnosť. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani motorové vozidlo. Žije u jej rodičov v rodinnom dome v G., ktorý obývajú okrem nej a maloletej jej rodičia. Otec matky dosahuje príjem okolo 1.000 eur mesačne a matka matky je evidovaná na ÚPSVaR Nitra ako nezamestnaná. Matka rodičom nijako neprispieva na bývanie. Maloletá je aktuálne zdravá. Matka s ňou neeviduje žiadne výchovné problémy a bežné výdavky sú u nej na stravu, ošatenie, obuv, hygienické potreby. Matka dieťaťa v súčasnej dobe nespláca žiadne úvery, ani pôžičky. Otec maloletej v čase, keď ešte rodičia žili v jednej domácnosti, čo trvalo tri roky, aj v období, keď bola už maloletá G. narodená, sa podieľal na starostlivosti o maloletú a vedel v rámci inštrukcií matky dieťaťa zabezpečiť odôvodnené potreby maloletej. Bol pracovne zaradený, ako je to aj doteraz, a preto prevažnú časť starostlivosti o maloletú zabezpečovala matka dieťaťa. Otec má s maloletou vytvorený vzťah v rámci stretnutí, ktoré s maloletou doteraz realizoval za prítomnosti matky dieťaťa. Existenciu jeho pozitívneho vzťahu k maloletej, ako aj maloletej ku nemu potvrdzuje aj správa RPPS zo dňa 09. 06. 2020, ktorej obsah je aj súčasťou rozsudku v tejto právnej veci. Otec dieťaťa je slobodný, má jednu vyživovaciu povinnosť. Zamestnaný je ako obchodný zástupca u zamestnávateľa Kofus Trade s. r. o., Kopaničky 19, Topoľčianky. Otec maloletej kupuje plienky, nosí ovocie. Tiež jej kúpil topánky i oblečenie. Všetky autá, ktoré doteraz mal k dispozícii, boli evidované na firmu, v ktorej je zamestnaný, ktorá patrí jeho rodičom. Zamestnávateľ otca dieťaťa Kofus Trade s. r. o. potvrdil výšku príjmu menovaného v sume 88,36 eura ako priemerný čistý mesačný príjem s tým, že otec dieťaťa pracuje v uvedenej spoločnosti na dohodu o vykonaní práce. Otec nemá a nespláca žiadne pôžičky, ani úvery. Firma, v ktorej pracuje, má trojzmennú prevádzku, a preto chodil večer neskoro do práce. Finančné prostriedky má k dispozícii od jeho rodičov, ktorí už niekoľko rokov podnikajú a finančné prostriedky mu poskytujú. Na dcéru platí 200 eur mesačne výživné, čo mu pomáhajú zabezpečovať jeho rodičia. Doteraz na výživu maloletej takouto sumou vždy zaplatil a nemá žiadnu podlžnosť na výživnom pre maloletú. V rámci spolupráce rodičov a dieťaťa s RPPS je zrejmé, že maloletá má pozitívny vzťah k obom rodičom. Títo sú schopní zabezpečovať odôvodnené potreby maloletej s tým, že samozrejme matka dieťaťa je v súčasnom veku dieťaťa prioritnou vzťahovou osobou. Otcovi dieťaťa patria rodičovské práva a povinnosti rovnako ako matke dieťaťa a otec dieťaťa sa preto dožaduje pravidelného kontaktu s maloletou, aby sa ich vzťah utužoval. Súd preto považoval za dôvodné upraviť styk otca s maloletou tak, že otec dieťaťa sa bude s maloletou stretávať každý párný týždeň v príslušnom kalendárnom roku v utorok od 16.30 hod. do 18.30 hod. a vo štvrtok od 16.30 hod. do 18.30 hod., každý párný týždeň v nedeľu od 16.30 hod. do 19.30 hod. a každý nepárný týždeň v príslušnom kalendárnom roku v pondelok od 16.30 hod. do 18.30 hod., v stredu od 16.30 hod. do 18.30 hod. a v piatok od 16.30 hod. do 18.30 hod., pričom prvé tri stretnutia otca s dieťaťom budú realizované za prítomnosti matky maloletého dieťaťa a ďalšie stretnutia otca s maloletým dieťaťom budú realizované bez prítomnosti matky maloletého dieťaťa. Matke uložil za povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. Súd nastavil stretnutia otca s maloletou v rámci

každého týždňa v rozsahu troch stretnutí, ktoré budú realizované v časových intervaloch tak, ako uvádza výroková časť rozsudku, pričom pôjde o časový rozsah stretnutí v rozsahu 2 hodín a 3 hodín, pričom prvé tri stretnutia otca s dieťaťom budú realizované za prítomnosti matky maloletého dieťaťa a ďalšie stretnutia otca s maloletou budú realizované už bez prítomnosti matky dieťaťa. Maloletá otca pozná, je na neho prirodzene naviazaná, čo jednoznačne vyplýva aj z pozorovania vzťahu otca s maloletou na RPPS. Otec dieťaťa bezpochyby dokáže zabezpečiť v rámci nastaveného rozsahu jeho styku s maloletou všetko pre maloletú potrebné. Prítomnosť matky dieťaťa počas prvých troch stretnutí otca s maloletou má priniesť najmä to, aby v prípade potreby matka otca v určitých momentoch usmernila vo vzťahu k maloletému dieťaťu, aby prípadne v rámci tohto obdobia matka poukázala vo vzťahu k otcovi dieťaťa na výchovné vedenie, ktoré maloletá potrebuje, aby si ho aj otec osvojil a aby sa obaja rodičia v konečnom dôsledku dopracovali aj k jednotnému výchovnému vedeniu ich dcéry. Dieťa otca pozná, otec dcéru dokáže zaujať a pre ďalšiu budúcnosť vývoja ich vzťahu je dôležité, aby si na seba cez pravidelné uvedené kontakty zvykali a aby sa aj vzťah medzi nimi upevňoval. Súd je presvedčený o tom, že otec dieťaťa aj po spolupráci s matkou dieťaťa starostlivosť o maloletú dcéru, ku ktorej má pozitívny vzťah, zvládne počas dvoch - troch hodín v uvedených určených dňoch pre styk. Dôležitým momentom je to, aby v tomto období bol vzťah otca s maloletou častejší, pretože aj týmito častejšími kontaktmi, ktoré maloletá vzhľadom na jej vek vyžaduje, sa bude do budúcnosti formovať vzťah otca s maloletou a ich väzby. Potrebu vzťahu maloletej k matke a maloletej k otcovi vyžaduje súčasná situácia na strane maloletej, pretože každý z rodičov pre maloletú znamená nenahraditeľný článok vo výchove maloletej. Veľmi dôležitá je rodičovská kooperácia, v rámci ktorej by rodičia maloletej mali dosiahnuť ich jednotné výchovné vedenie. Situáciu na strane maloletej je možno definovať aj tak, že dieťa určite nemá problém s matkou, ani s otcom, ale rodičia dieťaťa majú problém medzi sebou, a pokiaľ dokážu ich problém spoločne vyriešiť, určite sa aj v ich rodičovských vzťahoch toho veľa zmení. Mali by pamätať na stav, že práve oni sú prví, ktorí by mali prihliadať na najlepší záujem ich maloletej dcéry. Táto by nemala byť rozhodne nijako zaťažovaná ich rodičovským konfliktom. Keďže dieťa je zvyknuté na oboch rodičov, ktorí žijú oddelene, je potrebné, aby v stave, keď je mal. G. zverená do osobnej starostlivosti matky, mala zabezpečené pravidelné stretnutia s jej otcom s prihliadnutím na jej denný režim a vývoj. Preto je dôležité, aby pri prvých troch stretnutiach otca s maloletou bola prítomná matka dieťaťa, tak ako určil súd. Ďalšie stretnutia otca s maloletou určené súdom budú následne prebiehať bez prítomnosti matky dieťaťa. Otec dieťaťa zároveň chce akceptovať i stav, že ak by si maloletá želala byť v rámci styku s ním, aby tam bola prítomná i matka dieťaťa, že v tom nebude brániť a prítomnosť matky dieťaťa bude akceptovať, v záujme maloletého dieťaťa. V ďalšom období by bolo vhodné, aby rodičia pracovali na ich rodičovskom vzťahu v takom smere, aby vedeli ich spoločnej dcére poskytnúť časom jednotné výchovné vedenie a aby mali medzi sebou slušné a korektné vzťahy a vytvorili tak pozitívny príklad pre ich maloletú dcéru. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie, v rozsahu úpravy styku otca s maloletou dcérou, napadla v zákonnej lehote odvolaním matka, domáhajúc sa ním jeho zrušenia v súlade s ustanovením § 389 ods. 1 písm. c/ CSP. Uviedla, že od začiatku ako opustila spoločnú domácnosť, vytvárala otcovi priestor, aby sa mohol s maloletou stretávať, avšak v dôsledku jeho správania styk otca s dcérou podmieňovala jej prítomnosťou, čo otec v podstate aj akceptoval, problém bol len v tom, že sa musel realizovať program, ktorý dieťaťu pripravil len on. Dieťa skoro vždy nosila otcovi do U., príp. k jeho rodičom. Pokiaľ takéto podmienky akceptovala, otec dieťaťa bol relatívne spokojný, avšak prevažoval záujem otca nad záujmami dieťaťa. Rozhodnutie súdu, ktorým rozhodol v časti stretávania sa maloletej s otcom pri prvých troch stretnutiach za jej prítomnosti a následne bez jej prítomnosti, nezodpovedá zisteným skutočnostiam a na základe toho bol vyslovený nesprávny právny názor. Takáto úprava súdu nemá opodstatnenie vo vykonanom dokazovaní a súd v podstate predčasne rozhodol o tom, že maloletá G. sa môže stretávať s otcom bez jej prítomnosti. Z vyjadrenia otca pred súdom vyplýva, že otcovi ide o to, aby si sám určoval čas strávený s dieťaťom, pričom ani jej prítomnosť mu nevádi, avšak prioritou je jeho rozhodnutie o spôsobe stretávania sa s maloletou, a nie záujem maloletého dieťaťa, vzhľadom k jeho veku, dennému režimu a jeho potrebám. Dieťa v čase, keď je s otcom, je len v dôsledku jej prístupu k dieťaťu šťastné a spokojné. Pre rozhodnutie súdu absentovali skutkové zistenia, nakoľko s poukazom aj na správu ÚPSVaR Nitra zo dňa 09. 06. 2020 vyplýva, že ohľadne overenia zručností otca, tieto boli prezentované zo strany otca len verbálne, a nie prakticky, a preto doplnenie dokazovania z prípadného šetrenia pomerov u otca dieťaťa ako sa vie o dieťa postarať, nebolo nijak preukázané ako otec býva, ako žije a ako sú vytvorené podmienky pre starostlivosť o dieťa. Za postupný a kontinuálny prechod stretávania sa otca s maloletou nepovažuje realizáciu troch stretnutí za sebou a súd ani neodôvodnil, na základe akých skutočností tri

stretnutia za prítomnosti matky sú postačujúce na to, aby ďalšie stretnutia prebiehali bez jej prítomnosti a v žiadnom prípade nejde o plynulý kontinuálny prechod stretávania sa otca bez jej prítomnosti. Za kontinuálny prechod považuje minimálne 20-30 realizovaných stretnutí, pokiaľ je styk otca s dieťaťom tak intenzívny ako v danom prípade, jedná sa o krátky časový rozsah, v ktorom by sa dieťa na styk bez jej prítomnosti pripravilo, kedy by sa otec oboznámil so všetkými nárokmi dieťaťa tak, aby to bolo v záujme maloletého dieťaťa. Súd by mal nájsť rovnováhu medzi právami dotknutých osôb a predovšetkým zohľadniť najlepší záujem dieťaťa, pričom nesprávne určený rozsah nezodpovedá záujmom dieťaťa. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v rovnováhe medzi právami všetkých dotknutých osôb.

3. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdiť, keď súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, vykonal v konaní potrebné dokazovanie, zabezpečil si dôležité zistenia a vec správne právne posúdil a správne rozhodol. Uviedol, že po odchode matky spolu s maloletou zo spoločnej domácnosti istý čas mal možnosť sa s dieťaťom stretávať aj bez prítomnosti matky, dieťa bez matky zobral k svojim rodičom, matka s tým nemala žiadny problém. Postupne sa jej správanie menilo a začala si diktovať podmienky, za ktorých bol oprávnený dieťa vidieť. Začala si vynucovať jej osobnú prítomnosť, určovala čas, pravidlá, priestor aj podmienky, za ktorých mu umožní vidieť dcéru. Snažil sa hľadať pomoc aj prostredníctvom ÚPSVaR Nitra, pracovisko F. I., kde sa dohodli, že do pojednávania vo veci samej bude rešpektovať pri styku s maloletou prítomnosť matky, avšak jasne zadeklaroval, že v budúcnosti nemá záujem na takejto forme realizácie styku. Aj na pojednávaniach vo veci samej sa matka neustále vracala do minulosti, komunikovala svoje pocity krivdy a ublíženia, nereflektovala na aktuálny vek maloletej, ani na medzičasom ním nadobudnuté rodičovské zručnosti a schopnosť sa o dieťa postarať. Matka bez vážnych dôvodov naďalej trvá na svojej osobnej prítomnosti pri jeho styku s maloletou. O dieťa sa vie postarať, dcéra na neho reaguje pozitívne, dokáže ju zaujať. Matkina prítomnosť počas styku už nielen že nie je nevyhnutná, ale nie je ani žiaduca.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že súd prvej inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, vykonal dostatok dôkazov a dospel k správnym skutkovým zisteniam a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na závery správy ÚPSVaR Nitra, RPPS pracovisko F. I. a zdôraznil, že počas konzultácie zameranej na odpozorovanie citovej väzby maloletej k otcovi, ktorá sa realizovala bez prítomnosti matky, bolo zistené, že maloletá má k otcovi silnú pozitívnu väzbu, otec maloletú dokázal zaujať hrou cca 45 minút, ako i preukázal, že i prakticky sa vie o dieťa postarať. Má za to, že je v najlepšom záujme maloletej postupne zintenzívniť stretávanie sa s otcom bez prítomnosti matky, pričom považuje za dôležité pre zdravý sociálny vývin maloletej, aby si budovala vzťahy aj so širšou rodinou otca a to aj z dôvodu, že starí rodičia zo strany otca môžu zmierniť obavy matky týkajúce sa nedostatočných rodičovských zručností otca a pomôcť mu so starostlivosťou o dieťa. Z hľadiska bytových pomerov má otec vytvorené podmienky pre starostlivosť o maloleté dieťa.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku týkajúcom sa úpravy styku otca s maloletou G. je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V prejednávanej veci sa matka návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 28. 01. 2020 domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej G. R., nar. XX. XX. XXXX tak, že žiadala maloleté dieťa zveriť do jej osobnej starostlivosti s tým, že bude súčasne dieťa zastupovať a spravovať

jej majetok a otca žiadala zaviazať na plnenie si vyživovacej povinnosti vo výške 200 eur mesačne, počnúc od 01. 10. 2019. Taktiež navrhla upraviť styk otca s dcérou tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletou G. každý pondelok a štvrtok v čase od 16.00 hod. do 18.00 hodiny, za jej prítomnosti. V návrhu dôvodila, že s otcom dieťaťa žila v spoločnej domácnosti v F. I., I. XXXX/X, v byte vlastnícky patriacom rodičom otca, pričom v dôsledku vzájomných nezhôd s otcom bola nútená s maloletou G. opustiť spoločnú domácnosť a od októbra 2019 býva spolu s maloletou u svojich rodičov. S otcom dieťaťa mala záujem dohodnúť sa na úprave rodičovských práv a povinností, avšak tento sa k jej návrhu dohody nevyjadril. Tiež uviedla, že stretávanie sa otca s dieťaťom prebieha za jej prítomnosti, nakoľko otcove správanie a spôsob života nepovažuje za taký, aby nemala obavu, že bude o dieťa riadne postarané.

10. Z hľadiska matkou podaného odvolania napadnutého výroku rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou G., dospel odvolací súd k záveru, že v tejto časti je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec po právnej stránke i správne posúdil. Odvolací súd, vychádzajúc z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, ktoré považuje za dostačujúce pre rozhodnutie v danej veci, sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako i s jeho odôvodnením, na ktoré v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vo vzťahu k úprave styku otca s maloletou G. odkazuje. Keďže súd prvej inštancie starostlivo prihliadol na všetky skutočnosti v konaní uvedené a tieto správne vyhodnotil, odvolací súd je toho názoru, že jeho rozhodnutie v napadnutom rozsahu je vecne správne a na jeho správnosť nemali žiaden vplyv ani dôvody uvádzané matkou v podanom odvolaní.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu matka neprezentovala žiadne také opodstatnené dôvody, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie z hľadiska rozhodnutia súdu o tom, že táto bude účastná pri 3 stretnutiach realizácie styku otca s dcérou a následne sa otec bude s dieťaťom stretávať bez jej prítomnosti. Z obsahu spisu je jednoznačné, že dieťa má k otcovi silnú pozitívnu väzbu, v jeho prítomnosti je spontánne, veselé, a tak každopádne takýto vzájomný pozitívny vzťah je namieste upevňovať, pričom niet žiadneho dôvodu na to, aby sa otec nemohol stretávať s maloletou v rozsahu súdom prvej inštancie upraveného styku i bez prítomnosti matky dieťaťa. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom matky, že kontinuálnemu prechodu v stretávaní sa s dcérou za prítomnosti matky a následne bez jej prítomnosti by zodpovedalo minimálne 20-30 realizovaných stretnutí v jej prítomnosti. Z okolností danej veci je zrejmé, že otec sa bude s maloletou stretávať v časovom rozsahu 2, resp. 3 hodín, a i vzhľadom na takto nastavený rozsah stretávania sa, rovnako ako súd prvej inštancie, má za to, že účasť matky na týchto stretnutiach v rozsahu 3 stretnutí je plne postačujúca na to, aby otec bez akýchkoľvek problémov následne zvládol realizáciu styku bez prítomnosti matky, keď je súčasne nesporne zrejmé to, že zo strany dieťaťa nie sú žiadne problémy v stretávaní sa s otcom. Preto niet žiadneho opodstatneného dôvodu, pre ktorý by bolo namieste konštatovať, že sa otec v rozsahu nastaveného styku nemôže stretávať so svojim dieťaťom bez prítomnosti matky, pretože žiadny takýto záver z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva. Rovnako niet žiadneho opodstatneného dôvodu konštatovať, že pocit istoty a bezpečia má maloletá z dôvodu prítomnosti matky na stretnutí, ako matka prezentovala v podanom odvolaní, a nie i u otca, keď uvedené konštatovanie v žiadnom prípade nemá svoju oporu vo vykonanom dokazovaní. Pokiaľ matka namietala, že súdom prvej inštancie neboli prešetrené pomery na strane otca, z hľadiska toho, ako tento býva a žije, k uvedenému odvolací súd udáva, že z obsahu spisu vyplýva, že otec žije v byte v F. I., a to v tom byte, v ktorom spolu s matkou mali vybudovanú spoločnú domácnosť, a potom v tomto ohľade argumentácia matky o nedostatočne zistenom skutkovom stave rovnako nie je namieste, pretože pomery v tomto byte nepochybne detailne pozná, a tak vie, aké má otec vytvorené podmienky pre starostlivosť o dieťa. Tiež z vykonaného dokazovania nemožno ustáliť žiadne také závery, že otec by nebol dostatočne spôsobilý zvládnuť starostlivosť o dieťa v čase realizácie jeho styku s dcérou a aj za situácie, že stretnutia s dcérou sú z hľadiska nastavenia súdnej úpravy realizované v daný deň len krátky časový úsek - 2, resp. 3 hodiny, sú obavy matky podľa názoru odvolacieho súdu neopodstatnené a ničím nepodložené. Navyše, maloletá G. je dieťa vo veku 2,5 roka a táto primerane svojmu veku už bezpochyby dokáže prezentovať svoje potreby a požiadavky na otca, ktorému otec ako rodič dieťaťa rozhodne i bez účasti matky dokáže porozumieť. Potom ani konštatovanie matky, že súdom určený rozsah styku otca nezodpovedá záujmom dieťaťa nie je namieste, pretože je v záujme dieťaťa, aby tak ako s matkou malo vybudovanú silnú citovú väzbu i s druhým rodičom, otcom, ktorý za situácie, že dieťa je zverené do osobnej starostlivosti matke, túto požiadavku vrátane potreby pôsobenia na výchovu a rozvoj dieťaťa, môže účinne realizovať práve v rámci realizácie jeho stretnutí s dieťaťom. Pokiaľ matka uvádzala, že styk s dieťaťom za jej prítomnosti prebiehal v zásade bez problémov len v tom prípade, ak akceptovala podmienky otca na stretnutie, k uvedenému treba uviesť, že realizácia stretávania sa

s dieťaťom je základným oprávnením rodiča - v danom prípade otca a v tomto ohľade je to oprávnený rodič, ktorý rozhoduje o tom, akým spôsobom využije určený čas na realizáciu styku. Pokiaľ sa takéto stretávanie sa otca s dieťaťom zúčastní z určitých dôvodov i matka, táto je osobou, ktorá je styku účastná bez toho, že by to bola ona, ktorá je oprávnená rozhodovať o spôsobe jeho realizácie práve s ohľadom na to, že uskutočňovaním styku otec vykonáva jedno zo svojich rodičovských oprávnení a to bez toho, že by bolo opodstatnené, aby do tejto realizácie zasahoval ten rodič, ktorý v danej chvíli nerealizuje svoje rodičovské oprávnenie, ale je len styku účastný.

12. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svojim rozhodnutím o úprave styku otca s maloletou G. rozhodol správne, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku, čo do úpravy styku otca s maloletou G., podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).